

Почепинская Светлана Михайловна

Кандидат филологических наук, доцент

Межрегиональная Академия управления персоналом

PROBLEM OF SPEECH COMMUNICATION

The problem of speech communication is of great interest among linguists - specialists in the theory of speech acts, linguistic pragmatics and the theory of speech activity. In these areas of linguistics communication is defined as "a specific form of interaction between people in the process of their cognitive-work activity, communication, exchange of ideas, etc." [1, 7]. Communicating with immediate goal is an understanding, that is, the success of a communicative activity, which, in addition to verbal factors, is associated with a number of nonverbal components of communication, as well as non-linguistic characteristics of communicants - social, psychological, ethnocultural, etc. Therefore, the study of different forms of speech, the role and functions of their paralinguistic and extra-linguistic contexts leads to the conclusion of a significant methodological weight: the process of communication cannot be reduced to the process of receiving / transmitting coded messages from one individual to another, this is a certain type of speech activity.

In modern linguistics, there is a general interest in the study of the communicative nature of language (V.V. Bogdanov, Gorodetsky, A. Zemskaya, E.V. Klyuev, A.S. Kubryakov, A.V. Kukushkina, M. Nistrand, T. M. Ushakov, N. I. Formanovsky, N. Khomsky, etc.) The subject of the study is "speech in action," because the language is not a closed self-regulating self-regulating system that exists "in itself and for itself". Language does not penetrate into the broadcast as an integral structure, but fragmentarily, with separate constituent elements, the messages are selected according to the needs and receive specific forms in the language. Language and speech are inextricably linked and can be regarded as two interconnected components of the same phenomenon - speech activity, acting as its preconditions.

The attention of linguists attracts the problems of studying the language, communicative acts, interpersonal and intercultural communication (V.V. Bogdanova, E.M. Vereshchagina, A. Goychman, O.A. Zemskaya, G.G. Clark, D.M. Malts etc.) However, these problems are not resolved on the whole, and therefore require further research. Among the unresolved aspects of linguistic activity, the theory of the violation of the act of communication is distinguished, that is, the appearance of failures in the process of information transmission, when the interlocutors do not reach their goals for reasons of both linguistic and non-linguistic nature.

The study of communicative failures makes it possible to investigate the problem of violations of the act of communication, the reasons that lead to this, and to develop ways to prevent clinical trials in the process of learning a foreign language.

Communication refers to "the act of communication, the relationship between two or more individuals, based on mutual understanding; notification of information by one person to another or a number of individuals" [2, 5].

Communication is considered as one of the components of communication along with the interaction and mutual influence of people on each other. The core of any communication is language. It is the most versatile means of communication, since when communicating with information in a language, the message is lost. Dialogue communication arises at the initiative of one of the communicants, when the conditions of the communicative situation make it necessary for him to appeal to another interlocutor to solve a particular problem. Its decision involves the choice of the speaker of the way of linguistic expression of his communicative intention, as the language suggests the whole paradigm of continuously implemented communicative forms, the components of which, depending on the communicative situation, to varying degrees provide achievement of the intended purpose. The adequately selected form allows to achieve the communicative effect to which the speaker aspires. The success or failure of communication depends on this condition. Since, by entering into communication, the participants of communication are oriented on its success, they aspire to maximize their intentions and, as a consequence, are forced to select and structure linguistic signs.

In the communicative analysis of the situation of dialogue, the researcher focuses on the relationship between the participants in the dialogue, the form and meaning of statements, both the sender – *the sender of the message*, and another participant in the communication process – *the addressee of the message*, and the corresponding replica. The person hears and understands what the addressee says, and makes an assessment of the corresponding statement on this basis.

The initial reason for people to communicate is to serve the needs of a person or group of people. The goals of communication serve those or other needs: survival, cooperation with other people, personal needs, support for relations with other people, persuasion to act or think in any way, the exercise of power over other people, associations of societies and organizations in one whole, receiving and communicating information, awareness of the world and our experience in it, in what we believe, about relationships with other people, about what is true, the manifestation of creative nature and imagination.

The results of the analysis can be a fragment of a broader study of the problem of artistic dialogue, being a part of a course in the speech communication, stylistics, and text interpretation.

Список використаних джерел

1. Сусов И.П. Прагматическая структура высказывания // Языковое общение и его единицы: Межвуз. сб. научн. тр. / Отв. ред. И.П. Сусов – Калинин: Калининск. гос. ун-т, 1986. – С. 7-11.
2. Морехова Е.И. Функция понимания как познавательная процедура. – Саратов: Научная книга, 2001. – 16 с.

Братчина Катерина Євгеніївна

Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського

Полубоярина Ірина Іванівна

Доктор педагогічних наук, доцент

Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського

АКТОРСЬКА ГРА ВОЛОДИМИРА МАЛЯРА У ВИСТАВІ «TWO STEP ...»

В репертуарі Харківського академічного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка з'явилась нова вистава «Two Step на валізах», поставлена заслуженим діячем мистецтва України Степаном Пасічником, за п'єсою «Змішані почуття» американського драматурга Річарда Байера. Як кажуть: «Кінець – це завжди також і початок».

«Two Step ...» – історія двох немолодих, нещодавно овдовілих самотніх людей. Двох літніх людей яких поєднує пам'ять про близьких серцю покійниках та міцна дружба сім'ями. Крістіна Мільман тяжко переживає втрату та шукає шлях позбавлення від тяжких спогадів, збираючись переїхати в інший штат. А Герман Льюїс усіма зусиллями намагається її втримати і навіть пропонує їй вийти за нього заміж, намагаючись доказати, що для них можливе спільне майбутнє, в якому обов'язково знайдеться місце для кохання. Вони сваряться, миряться, з'ясовують відносини в чому ми бачимо як вимальовуються образи покійних Айзека Мільмана та Мір'ям Льюїс. Степан Пасічник, даючи іншу назву виставі, не випадково використав багатофункційний термін «Two-Step...», закодував символічне значення «Двох кроків» вже на афіші.

Глухі стіни, драпіровані чорною тканиною, мебіль у чохлах вже створюють атмосферу тривалого трауру. Таким чином режисеру та художнику (заслужений діяч мистецтва України Тетяна Ведмідь) вдалось занурити нас в початкову подію, надалі виправдовуючи жанрові зміни всередині вистави – від трагедії до ліричної комедії.

Перед нами постають розгублені Крістіна Мільман (народна артистка України Агнеса Дзвонарчук) і Герман Льюїс (народний артист України Володимир Маляр). Персонаж Володимира Маляра готов йти на компроміси та робити все, щоб переконати Крістіну, яка живе спогадами, не їхати. Запевняє, що від себе втекти неможливо, а вдвох їм буде легше влаштувати життя, зберігаючи добру пам'ять про минуле. Це важка роль, не зважаючи на те, з якою легкістю Володимир Миколайович її підносить глядачеві. Але ця роль є непростою в своїх нюансах, яка дає можливість і партнеру по сцені, і глядачам розібратись в провокаційних